

[Axel Ivan Pedersen.]

centrale i lovforslaget: afviklingen af enbutiksystemet.

Efter mange og lange overvejelser, hvor synspunkterne som nævnt stod skarpt over for hinanden, og efter at have skrinlagt forskellige mere eller mindre mislykkede forslag til kompromisløsninger nåede kommissionen i enighed frem til bestemmelsen i det foreliggende lovforslag om fra den 1. januar 1970 at ophæve forbuddet imod, at handlende har mere end én butik i hver kommune, og i forbindelse hermed også indskrænkningerne i håndværkernes og de industridrivendes afsætningsret. Efter denne dato, den 1. januar 1970, vil der således blive fri adgang for alle næringsdrivende til at afsætte alle varer fra et ubegrænset antal butikker. Optøningen af enbutiksystemet og af begrænsningerne i afsætningsretten vil dog blive indledt allerede ved lovens ikrafttræden, idet lovforslaget indebærer, at håndværkere og industridrivende får fri afsætningsret, såfremt de kun har ét udsalgssted i kommunen.

I øvrigt foreslås det, at de hidtidige begrænsninger i afsætningsretten respekteres i årene indtil 1970, men håndværkere og industridrivende skal uafhængigt heraf kunne opretholde detailsalg fra forretningssteder, de tidligere har etableret i henhold til næringsbrev på handel.

Ligeledes foreslås det straks at ophæve forbuddet imod, at en ægtefælle løser næringsbrev, når den anden har et sådant, således at der herefter i næringsretlig henseende bliver en reel ligestilling af ægtefæller.

Jeg vil også i denne forbindelse pege på, at det foreslås straks ved lovens ikrafttræden at indføre den såkaldte sommerhusregel, hvorefter politimesteren i kommuner, som i udpræget grad benyttes til sommer- og weekendophold, vil kunne tillade de næringsdrivende at have en filial i tidsrummet 1. marts-1. november, hvorefter det må forventes, at turistmæssige interesser kan varetages på tilbørlig måde.

Ved bestemmelsen om, at de hidtidige begrænsninger i håndværkeres og industridrivendes afsætningsret straks skal bortfalde for alle de virksomheder, der kun har ét udsalgssted i en kommune, vil man opnå en betydelig lettelse i forbindelse med administrationen af denne lovgivning, fordi spørgs-

målet om omfanget af denne afsætningsret tidligere har givet anledning til, at et meget betydeligt antal af sådanne sager måtte behandles af næringsmyndighederne, handelsministeriet, erhvervsorganisationerne og i adskillige tilfælde også af domstolene.

Jeg er tilfreds med, at ministeren deler den opfattelse, at det ved afviklingen af enbutiksystemet vil være naturligt at give de næringsdrivende rimelig tid til at indrette deres forretningsmæssige dispositioner på den tilstand, der vil indtræde, og jeg er også tilfreds med, at han tillægger konsulenttjenesten inden for detailhandelen en væsentlig betydning og vil medvirke til, at der på de årlige finanslove stilles de midler til rådighed for denne konsulenttjeneste, som vil være nødvendige, for at man kan imødekomme det behov, detailhandelen har herfor.

Som jeg nævnte indledningsvis, er der tale om et helt lovkompleks, der netop i kraft af sin opdeling vil skabe større klarhed i vor næringslovgivning og dermed fordele for såvel administrationen som befolkningen. Der er tillige skabt mulighed for lovgivning på specielle områder, uden at man ændrer i det bestående, hvilket sidste erfaringsmæssigt kan skabe visse vanskeligheder. Visse erhvervsområder har i dag deres næringsretlige stilling knyttet til anden lovgivning, således kioskerne til lukkeloven, kørelærerne til færdselsloven — for at nævne et par enkelte eksempler — og det kan vel ikke anses for udelukket, at man på disse eller andre lignende områder på et eller andet tidspunkt vil føle sig nødsaget til at gennemføre en speciel lovgivning, sådan som det nu sker, med den egentlige næringslov som en hovedlov, for ejendomsmæglere, translatører og tolke, dispachører, skibs- og varemæglere, vejere og målere og statsautoriserede revisorer.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om disse lovforslag; kun om det sidstnævnte, forslag til lov om statsautoriserede revisorer, vil jeg gerne sige et par ord.

Jeg føler mig ikke helt overbevist om, at den stilling, vi i kommissionen har taget i denne sag, er den eneste rigtige, og på baggrund af ministerens bemærkninger herom i fremsættelsen vil jeg gerne sige, at mit parti vil medvirke til, at netop dette spørgsmål underkastes en fornyet prøvelse i det ud-